

علل و عوامل رکود یا کمرنگی دینداری بعضی مردم از منظر امام علی (علیه السلام) در نهج البلاغه

حسین جلائی نوبری^۱

^۱ دانشیار و هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز و عضو عضو شورای پژوهشی مرکز توسعه پژوهش های بین رشته ای معارف اسلامی و علوم سلامت منطقه ۲ کشور

چکیده

دین بزرگترین محبت الهی به بشر است که انسان را به سوی سعادت ابدی رهنمون می سازد. دینداری به انسان شرافت و عزت می بخشد و او را از اسارت ها و تعلقات و وابستگی های انسانی و حیوانی آزاد می سازد. این برنامه ی سعادت و رستگاری بشر است اما پیوسته عواملی به صورت پیدا و پنهان دینداری را تهدید می کند. از نگاه امام علی (علیه السلام) عواملی چون اکراه و اجبار در دین، بد فهمیدن و نفهمیدن دین، تحریف معنوی مفاهیم دینی، ایجاد تکلف در دین، رفتار خود کامانه حاکمان دین از جمله آفات هستند که دینداری را تضعیف می کند. دینداری با رعایت شرایط و اصول و معیارهای خاص خود امکان پذیر است و عدم رعایت این اصول موجب آفت زدگی معرفت دینی می شود. نهج البلاغه، دریای معرفت بی انتها و نور هدایت که بدون خاموشی است و دستورالعملی برای سیادت این جهانی و سعادت آن جهانی است، پاسخگوی مسائل و مشکلات گوناگون مسلمانان و جوامع بشری در همه زمانها و مکانها می باشد امید است با یاری خداوند آفات دینداری را شناخته و به مقابله با آنها با یاری کلام مولا بپردازیم.

واژه های کلیدی: امام علی (علیه السلام)، کمرنگی، دین، دینداری، نهج البلاغه